

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Přetahování lanem? Právomoci premiérů a prezidentů ve Francii v období kohabitace* (Ústav politologie, FF UK, stran 75).

Autor: Julie Daňková

Autor posudku: Radek Buben (ÚPOL UK FF)

Práce Julie Daňkové se věnuje tématu, jež je v politologii hojně diskutováno, a to jak na teoretické institucionální úrovni (typy a podoby politických režimů), tak na konkrétním francouzském materiálu, který je pro politology od roku 1789 krásnou laboratoří: problému výkonné moci ve Francii. Kolegyně Daňková si tak vybrala téma, nabízející tři analytické úrovně: 1) úroveň ústavně – právní, 2) úroveň konkrétní politické situace, chování aktérů a jejich vztahů či zájmů, 3) politologická reflexe dvou předchozích úrovní,

Julie Daňková vzala v potaz všechny tři úrovně a postupovala zcela v souladu se způsobem práce, očekávatelným od současné neinstitucionální politologie. Nejprve rozebrala samotnou debatu o polo-prezidentských režimech, byť se dominantně věnovala především jejím francouzským aspektům. Zná dobře práce M. Duvergera, autora, který takové uspořádání sám navrhoval /byť původně chtěl ve Francii zavést režim přímé volby premiéra, uplatněný v 90. letech v Izraeli, s katastrofálními následky/ a následně ho sám prosadil do politologie jako typ politického režimu mezi prezidencialismem a

parlamentarismem. Pracuje též s G. Sartorim, badatelem, jemuž se podařilo Duvergerův koncept lépe vysvětlit, takže bych neváhal za skutečně pregnantní vyjádření toho, co je režim polo-prezidentský považovat právě jeho a nikoli Duvergera samotného. Nakonec Daňkové neunikly ani debaty současné, vedené irským badatelem Elgiem. Daňková s těmito studii pracuje na zcela profesionální úrovni. Místy snad absentuje více její vlastní pohled a názor, ale v kontextu bakalářské práce je to zcela obhajitelné. Navíc, pracuje s opravdovými autoritami, které ke kritice zase tolik prostoru nedávají (a pokud k ní náhodou stane, reagují více než podrážděně...)

Část ústavně-právní je též výborná. Autorka ukazuje jaké jsou ústavou dané pravomoci premiéra a prezidenta, aby pak v části třetí, týkající se „krizového vývoje“ v situaci kohabitací, ukázala na obtížnost koexistence dvou relativně silných součástí exekutivní moci. Právě třetí část je velmi autorsky pojatá. S využitím rozsáhlého množství pramenů autorka analyzuje politické konflikty za tři francouzských kohabitací. Ukazuje, že francouzské politice rozumí a že je schopna výborně analyzovat konkrétní politický vývoj. Vychází jak z odborné literatury, tak z periodických publikací, především v případě kohabitace Jospin-Chirac. Je pouze škoda, že Julie Daňková nemohla absolvovat plánovanou studijní stáž ve Francii a prostudovat si tamní periodika. Tím by přínos její práce výrazně narostl a jednalo by se o nejlepší studii k tomuto problému v ČR.

Práci je možné vytknout snad jediné: ne vždy je její stylistická stránka úplně ideální, což je s ohledem na míru kvality stránky akademické poněkud škoda. Avšak zde se jedná zjevně o problém začínající autorky, ponořené více do obsahu než do formy.

Bez výhrad navrhuji známku výborně.

V Praze, 15.6.2010

Radek Buben